

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Statens jernbanetilsyn
Postboks 7113 St. Olavs plass
0130 OSLO

Deres ref.
16/288-1

Vår ref.
16/2681 - TJU

Dato
29.06.2016

Høring - Forslag til ny forskrift om fornøyelsesinnretninger

Vi viser til Statens jernbanetilsyns brev 13. april 2016 med vedlegg.

Justis- og beredskapsdepartementet har følgende merknader:

Med unntak av bokstav c og d er alle definisjonene i forslaget til § 1-3 i forskriften gjentakelser av definisjoner som er tatt inn i forslaget til ny tivolilov. Dersom begrepene blir definert i loven, er det trolig ikke behov for å ha med definisjonene også i forskriften. Forslagene til bokstav c og d sier på sin side lite utover det som følger naturlig av ordlyden, og det er uansett neppe behov for å definere disse begrepene. Det bør derfor vurderes å ta ut definisjonene fra forskriftsforslaget.

Forslaget til § 1-3 bokstav a er i tillegg unødvendig som følge av henvisningen til tivoliloven i forslaget til § 1-2 andre ledd i forskriften. Ordlyden i forslaget til § 1-3 bokstav a samsvarer ikke helt med definisjonen av «fornøyelsesinnretning» i utkastet til Prop. L om ny tivolilov. Det heter i kommentaren til § 1-3 at meningen er å gi en definisjon som er identisk med definisjonen i loven, men i proposisjonsutkastet er definisjonen imidlertid endret noe fra det opprinnelige forslaget i høringsnotatet.

Saksbehandlingsfristen i § 2-3 andre ledd i forskriftsforslaget vil som følge av § 2-2 andre ledd i forslaget til ny tivolilov ikke gjelde for alle søknader. Dette bør presiseres i ordlyden.

Både § 2-5 i forskriftsforslaget og § 3-1 i forslaget til ny tivolilov regulerer varslingsplikten ved ulykke, alvorlig hendelse og hendelse. Varslingsplikten er ikke helt lik i de to bestemmelsene, noe som kan skape usikkerhet. Det bør gå klart fram når

det må varsles. På bakgrunn av dette kan det være grunn til å ta dette ut av forskriften. Dersom Statens jernbanetilsyn mener at det er behov for presiseringer av innholdet i varslingsplikten, må det sørges for tydelig sammenheng mellom lov og forskrift.

Forslaget til § 2-10 tredje ledd bokstav f punkt iv bør ikke plasseres som et punkt under bokstav f. Disse punktene stiller krav til innholdet i en plan, mens forslaget til punkt iv stiller krav om utstyr. Dette punktet bør bli bokstav g eller h i tredje ledd, og den kan for eksempel lyde: «Utstyr for evakuering eller nedfiring av passasjerer innen rimelig tid der dette er relevant.»

Adgangen til å drive fornøyelsesinnretninger etter utleie bør klargjøres. Etter forslaget til § 2-2 første ledd i forskriften krever drift av fornøyelsesinnretning driftstillatelse, og etter forslaget til § 2-8 kan en slik tillatelse ikke overdras til andre. Virksomheter som har driftstillatelse, kan likevel leie ut fornøyelsesinnretningen til andre, og ut fra ordlyden i og kommentarene til forslaget til § 2-11, kan det se ut til leier kan drive innretningen uten egen driftstillatelse. Dette stemmer ikke med ordlyden i forslaget til § 2-2. At det kreves tillatelse for «drift», tilsier at man må ha tillatelse for å tilby innretningen til publikum. Dersom meningen er at den som leier en fornøyelsesinnretning av noen som har driftstillatelse, skal ha adgang til å tilby innretningen for publikum, uten selv å ha driftstillatelse, bør dette gå klart fram av forskriften. I motsatt fall bør det presiseres i forskriften og kommentarene at også leier må ha driftstillatelse for å kunne tilby innretningen for publikum.

Det er uklart hva som ligger i forslaget til § 5-1. Dersom meningen er at reglene i kapittel 5 bare skal gjelde så langt andre regler ikke regulerer forholdet, bør det hete her:

«Kapitlet gjelder for utleiegokart med maksimal oppnåelig fart på 50 km/t, så langt dette ikke er regulert i lov eller regler gitt med hjemmel i lov.»

Med vennlig hilsen

Harald Aass
fagdirektør

Toril Juul
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent og sendes uten signatur